

II.

Betænkning

over

Forslag til Lov angaaende Oprettelse af en Kreditforening af Grundeiere i Kjøbenhavn og Omegn.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 5te December 1881).

Under 21de Juni d. A. afgav Undertegnede, hvem det nærværende Lovforslag, da det i forrige Samling var forelagt Landstinget, af dette var overgivet til Udvalgsbehandling, følgende Betænkning:

„Selv om der ikke i Virkeligheden skulde være den Trang til en ny Kreditforening for Hovedstaden som antaget i det Andragende, der har fremkaldt det nærværende Lovforslag, er dog Udvalget enigt med Indenrigsministeriet i, at der, efter hvad der foreligger, ikke er tilstrækkelig Føje til at negte den ansøgte Tilladelse til en saadan ny Kreditforenings Oprettelse. Udvalget, som har gjort sig bekendt med de paatænkte Foreningsstatuter, har ikke fundet, at der i den Plan, der efter disse er lagt for Foreningens Virksomhed, var Noget, der nødvendig maatte søges forandret. Ganste vist har man havt nogen Betænknelighed ved den ringe aarlige Amortisation, men har dog ikke, saameget mindre som der er andre Foreninger, ved hvilke Amortisationen er omtrent ligesaa langsom, troet at burde stille noget Forlangende om en væsentlig Forkortelse af Amortisationstiden, og heller ikke mener man at burde gjøre nogen Indvending mod de andre Bestemmelser i Statuterne om, hvad der af Raantagerne bør svares til Foreningen udenfor Renten. I alt dette er Udvalget saaledes kommet til det samme Resultat som Ministeriet; men naar Ministeriet har ment, at det var tilstrækkeligt i Lovforslaget at optage den i § 1 f.

indeholdte Bestemmelse, „at Foreningens Interester foruden den betingende Rente have at tilsvare en vis passende Procent aarlig af deres Laan til sammes Amortisation samt et passende Bidrag til Administrationsudgifter og Reservefond“, hvoraf altsaa vilde følge, at det overlades det til enhver Tid raadende administrative Skjøn at sanktionere, hvilken Minimumsgrændse der skal sættes for de nævnte Ydelser, er det dog forekommet Udvalget, at Bestemmelsen af denne Minimumsgrændse er af en saadan Vigtighed for Foreningens hele Virksomhed, at den burde fastslås i den Lov, der nu efter Lov 19de Februar 1861 § 3 udfordres, for at en Kreditforening kan tillades oprettet. Bestemmelser om, hvad der skal udredes til Administrations- og Reservefond, ere ogsaa givne i Loven om Kreditkassen for Landeindomme i Stiftterne af 9de Februar 1866 og Loven om en ny Kreditforening for de jydskke Kjøbstæder af 26de Mai 1868, og det forekommer os, at en lignende Bestemmelse, der formentligen tillige burde omfatte Ydelsen til Amortisationen, burde finde Plads ogsaa i nærværende Lov.

Derimod har Udvalget ikke kunnet skjønne, at Tilveiebringelsen af en saadan udenfra ydet Garanti, som af Ansøgerne er bleven tilbudt, vilde være af nogen særlig Interesse. Efter hvad der for Udvalget er oplyst, skulde denne Garanti ydes af en herværende større Bank og bestaa deri, at Banken garanterer 5 pSt. af den til enhver